

Tanken om, at en Mand med Balduin Hansens Ansuelser skal varetage deres Tarv i Rigsdagen.«

Udtrykket i Enslevs blyfarvede Ansigt forandredes med eet. Hans Tone ogsaa.

»Deres Meningsfæller? . . . Hvordan skal det forstaaes?«

»Mine religiøse Meningsfæller. Foreløbig har henimod fire Hundrede af Kresens Vælgere erklæret, at de bliver hjemme paa Valgdagen, dersom Balduin Hansen opstilles som eneste demokratiske Kandidat. Møller Jensen derimod vil — som jeg før sagde — ingen tænke paa at fortrænge.«

Enslev tav et Øjeblik. Stokken med Guldhaandtaget — en Gave fra Folket — stod foran ham, og begge hans Hænder hvilede tungt paa den. Under de halvt nedsænkede Øjelaag mønstrede han Brodersønnen med et ondt Sideblik.

»Møller Jensen stiller sig ikke mere. Vi har netop faaet Underretning. Men vi har i Partistyrelsen endnu slet ikke taget Stilling til Spørgsmaalet om hans Eftermand, saa alene af den Grund er denne Vælgerprotest et overilet Skridt, som De for Deres egen Skyld burde have forhindret. — Men lad mig sige lige ud, hvorfor jeg er kommen her. Det er vistnok en almindelig Mening, at jeg er her for at understøtte Balduin Hansens Kandidatur; men saadan forholder det sig ikke. Jeg er væsenlig kommen, fordi